

Arkivsaknr PLAN-22/02100-1
Saksbehandler Stian Eriksen

Saksgang

Møtedato

Plan 1914 - detaljregulering reiselivsanlegg Kvaløyvågen, 79/2 m.fl - lovlighetsklage etter kommuneloven

Kommunedirektørens innstilling til vedtak:

1. Lovlighetskontroll av kommunestyrets vedtak av 31.08.2022 i sak 112/22, Plan 1914 - Detaljregulering for Kvaløyvågen reiselivsanlegg og fritidsbebyggelse tas ikke til følge.
2. Punkt 2 i vedtak i kommunestyret av 28.09.2022, sak 127/22, om utsatt Iverksettelse videreføres. Iverksettelse av planvedtaket utsettes til lovlighetskontrollen er utført.

Saken oversendes til Statsforvalteren i Troms og Finnmark for endelig avgjørelse.

Stig Tore Johnsen
Kommunedirektør

Mette Mohåg
Direktør for bymiljø

1. Hva saken gjelder

Lovlighetskontroll av kommunestyrets vedtak av 31.08.2022 i sak 112/22, «Detaljreguleringsplan plan 1914 - Detaljregulering Kvaløyvågen reiselivsanlegg og fritidsbebyggelse».

2. Sakens bakgrunn

Det ble levert en lovlighetsklage over planvedtaket den 17. september 2022. Klagen er levert av Barbara Vögele (MDG), Jens Ingvald Olsen (Rødt) og Ann-Sissel Enoksen (By- og landliste). Lovlighetsklagen ble fremmet til behandling for kommunestyret den 28. september 2022 som fattet følgende vedtak i sak 127/22:

1. Saken returneres til administrasjonen som bes realitetsbehandle alle anførselene i klagen. Saken legges frem til kommunestyret i oktober.
2. Iverksettelse av vedtaket utsettes til lovlighetskontrollen er gjennomført.

Saken fremmes etter dette på nytt for behandling.

Naturvernforbundet i Troms og Trondjord-Kvaløyvågen utviklingslag har for det samme reguleringsvedtaket fremmet klager etter forvaltningsloven. Disse fremmes til behandling i kommunestyret som egen sak, men i samme møte. Noen spørsmål er felles for begge sakene og vurderes likt.

I forbindelse med administrasjonens klagebehandling ble en oppmerksom på at Kvaløy reinbeitedistrikt ikke var blitt underrettet i forbindelse med høring/offentlig ettersyn eller om planvedtaket. Det ble derfor sendt underretning om planvedtaket i brev av 9. november 2022. I brevet ble det videre tilbudt møte med kommunen. Kommunen har etter dette ikke mottatt klage eller henvendelse i saken fra reinbeitedistriktet.

3. Klagers anførsler

Klagen er vedlagt saken, men hovedanførsler gjengis her.

I klagen er det anført at saken ikke har vært tilstrekkelig opplyst etter forvaltningsloven (fvl.) § 17 før vedtaket ble fattet. I følge forskrift om konsekvensutredning (KU-forskriften) skal reguleringsplaner for nye fritidsboligområder som ikke er i samsvar med overordnet plan konsekvensutredes. Det skulle vært foretatt en grundig utredning av konsekvenser for miljø, landbruk, reindrift, bomiljø og for næringsvirksomhet ellers i Kvaløyvågen. Formålsendring fra næring til fritidsboligbebyggelse anses ikke som en mindre endring.

Dersom kravet om konsekvensutredning ikke tas til følge hevder klagerne at saken må opplyses bedre før vedtak kan fattes. Iht til tolkning av Grunnloven § 112 skal miljøhensyn vurderes grundig.

Det er bedt om utsatt iverksetting av planvedtaket etter kommuneloven § 27-3.

Det er videre vist til betenkning fra Eivind Elvestad, stipendiat ved Det juridiske fakultet UiT, og bedt om vurdering av innholdet i punktene i betenkningen. Relevante regler av betydning for vurderingen av gyldigheten av kommunens vedtak forsøkes utledet i betenkningen. Denne er omfattende og hovedpunkter nevnes her.

I betenkningen vises det til fvl. § 17 som stiller krav til at saken skal være så godt opplyst som mulig. I tillegg er det vist til det særskilte utredningskravet i plan- og bygningsloven (pbl.) § 4-2 annet ledd som krever konsekvensutredning (KU) for reguleringsplaner som «kan få vesentlige

virknings for miljø og samfunn». Dersom et tiltak ikke faller inn under kriteriene i KU-forskriften, men likevel nærmer seg tersklene for å utløse krav om KU taler dette for at utredningskravet skjerpes tilsvarende.

I betenkningen argumenteres det for at det foreligger KU-plikt etter KU-forskriften § 6 første ledd bokstav b, jf vedlegg I pkt. 25. Flere forhold taler for KU-plikt; reguleringsplanen er i strid med overordnet plan, planen åpner for 57 hytter, redefinering av et lokalsamfunn, inngrep i strandsonen og at planen åpner for uttak av stein og mulige ulemper for utmarksnæringer. Det er videre vist til Høyesteretts tolkning av Grunnloven § 112 og at bestemmelsen legger klare rammer for hvordan et vedtak blir til.

I betenkningen vises det videre til at det ikke er gitt noen begrunnelse for vurdering av KU-plikt slik KU-forskriften § 11 krever.

Utredningskravene suppleres også av naturmangfoldloven § 7 som krever at vurdering §§ 8-12 skal fremgå av beslutningen og det er stilt spørsmål ved om det er tilstrekkelig at vurderingen er utført av utbygger i planbeskrivelsen.

Reindrift og landbruk kan ha rettigheter i arealene. Inngrep i slike rettigheter kan kreve en forholdsmessighetsvurdering etter EMK P-1-1 og etter omstendighetene også ekspropriasjon. I sameloven kap. 4 er det stilt krav om konsultasjoner og det argumenteres for at det foreligger plikt til å konsultere samiske interesser.

Når det gjelder rekkefølgekravene stilles det i betenkningen spørsmål ved om det er hjemmel i pbl. § 12-7 nr 10. Videre kan utbygger søke dispensasjon fra kravet når den tid kommer, og kommunen innvilger ofte dispensasjonssøknader. Hyttene vil bli stående uavhengig av om reiselivsanlegget holder virksomheten gående eller ikke i fremtiden.

Eivind Elvestad har i brev av 27.09.2022 sendt inn ytterligere innspill til saken. Det bes her om at lovlighetsklagen behandles sammen med de to forvaltningsklagene som har kommet inn. Temaet for lovlighetskontroll består i å tolke loven og holde denne opp mot det vedtatte planvedtaket slik at det først og fremst er juridiske vurderinger som skal gjøres og ikke politiske avveininger.

Endring av reguleringsplan er omfattet av de samme regler som for utarbeidelse av nye planer, jf. pbl. § 12-14 første ledd.

Vurderingstemaet er om loven ut fra en riktig tolkning tilsa at tiltaket skulle vært undergitt konsekvensutredning fra oppstarten av.

Det forhold at konsekvensutredning er tids- og kostnadskrevende er ikke et relevant ved vurderingen av om det foreligger plikt til konsekvensutredning.

Utgangspunktet etter pbl. § 4-2 annet ledd er at det er krav konsekvensutredninger for alle planer som kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn. Forskrift om konsekvensutredninger krever etter § 6 annet ledd bokstav b, vedlegg I pkt. 25 alltid konsekvensutredning for «Nye bolig- og fritidsboligområder som ikke er i samsvar med overordnet plan.» I departementets veileder er det antatt at plikten først slår inn når planområdet er større enn 15 dekar. Uavhengig av dette må kommunestyret vurdere om tiltaket uansett utløser konsekvensutredningsplikt etter vurderingskriteriene i forskriften på bakgrunn av hyttebyggingen, masseuttaket, og utfyllingen.

Etter forskriften § 11, tredje ledd skal det gis en begrunnet avgjørelse av om tiltaket krever konsekvensutredning.

Av naturmangfoldloven § 7 fremgår det at prinsippene i §§ 8-12 skal vurderes og at vurderingen skal fremgå av beslutningen. I alle fall må kommunens administrasjon vurdere naturmangfoldet. En vurdering gjort av utbygger er under ingen omstendighet tilstrekkelig. Med manglende utredninger vet vi ikke hva som finnes i området som kan bli berørt. En ren skrivebordsvurdering er i mange tilfeller på langt nær tilstrekkelig.

Bestemmelser i loven skal tolkes i lys av Grunnloven § 112 som skjerper alle krav til saksbehandling i miljøsaker.

4. Vurdering av klagen

Etter kommuneloven § 27-1 kan tre eller flere medlemmer av kommunestyret kreve at departementet kontrollerer om et vedtak er lovlig. Kravet må fremsettes innen tre uker etter vedtaket. Myndigheten til å gjennomføre lovlighetskontrollen er delegert til Statsforvalteren. Ved lovlighetskontroll skal Statsforvalteren ta stilling til om vedtaket har et lovlig innhold, er truffet av noen som har myndighet til å treffe slikt vedtak og om vedtaket har blitt til på lovlig måte. Kontrollen kan likevel begrenses til de anførsler som er tatt opp i saken.

Administrasjonen finner at de formelle krav til å ta klagen til behandling er oppfylt. I det følgende vurderes anførselene i klagen.

4.1. Konsekvensutredningsplikt

Det er i klagen anført at reguleringsplanen er underlagt krav om konsekvensutredning. Klager hevder KU-forskriften krever dette for reguleringsplaner for nye fritidsboligområder som ikke er i samsvar med overordnet plan.

Krav om KU vurderes med i utgangspunkt i pbl. § 4-2 annet ledd hvor følgende fremgår:

For (...) reguleringsplaner som kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn, skal planbeskrivelsen gi en særskilt vurdering og beskrivelse – konsekvensutredning – av planens virkninger for miljø og samfunn.

Videre fremgår det av § 4-2 tredje ledd:

Kongen kan gi forskrift om planprogram, planbeskrivelse og konsekvensutredninger, herunder om behandling av planer med grenseoverskridende virkninger.

Utgangspunktet etter § 4-2 annet ledd er krav om KU for reguleringsplaner som kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn. I medhold av tredje ledd er det gitt nærmere kriterier for hvilke reguleringsplaner som skal anses for å ha vesentlige virkninger for miljø- og samfunn i KU-forskriften kapittel 2. Her fremgår følgende i § 6 bokstav b:

Følgende planer og tiltak skal alltid konsekvensutredes og ha planprogram eller melding:

(...)

b. reguleringsplaner etter plan- og bygningsloven for tiltak i vedlegg I. (...) Unntatt fra dette er reguleringsplaner der det konkrete tiltaket er konsekvensutredet i en tidligere plan og der reguleringsplanen er i samsvar med denne tidligere planen.

I vedlegg I punkt 25 fremgår følgende:

Nye bolig- og fritidsboligområder som ikke er i samsvar med overordnet plan.

Det konkrete tiltaket er ikke KU-utredet i tidligere plan og unntaket i § 6 bokstav b, siste setning er ikke aktuelt.

Ordlyden i § 6 bokstav b, vedlegg I pkt. 25 oppstiller krav om KU for reguleringsplan for nye fritidsboligområder som ikke er i samsvar med overordnet plan.

Administrasjonen vurderer først om regulering til fritidsboliger ikke er i samsvar med «overordnet plan».

I reguleringsplanen er feltene BAA1-5 regulert til formålet «Angitt bebyggelse og anleggsformål kombinert med andre angitte hovedformål». I bestemmelsene pkt. 1.2 bokstav a er det presisert at området «skal benyttes til fritidsbebyggelse og/eller hotell og overnatting»

I overordnet plan, plan 0142 Kommuneplanens arealdel (KPA), er arealet avsatt til «fritids- og turistformål». I Kommunal- og distriktsdepartementets veileder «Kommuneplanens arealdel» kap. 4.5.2.2.7 «Fritids- og turistformål» fremgår følgende om formålet:

Utleiehytter og andre typer overnattingsanlegg som drives i en kommersiell sammenheng, skal vises som fritids- og turistformål. Utleiehytter kan blant annet omfatte orbu, kommersielt leirsted med mer. Også campingplasser, fornøylesparker og lignende faller inn under formålet.

Det er den faktiske bruken, ikke eierformen, som er avgjørende. Endring av eierforholdene kan imidlertid være en indikasjon på bruksendring til private fritidsboliger. Det er en grense for hva som tillates av privat bruk, blant annet som salg og tilbakeleie, før det kommer i strid med formålet. I praksis har departementet lagt til grunn at en enhet må brukes til næringsmessig utleie i minst ni måneder av året, og at det dessuten er en forutsetning at utleievirksomheten skjer som næringsvirksomhet i fellesdrift.

Dersom det tas sikte på en større andel privat bruk, kan dette løses i planen ved bruk av kombinerte formål der også «Fritidsbebyggelse» inngår, og med presisering i planbestemmelser hvor stor andel av bruken som kan være fritidsbebyggelse.

Videre viser vi til veilederen 4.5.2.2.2 «Fritidsbebyggelse»:

Fritidsbebyggelse omfatter privateide fritidsboliger med tilhørende anlegg. Fritidsboliger er sekundærboliger som ikke brukes til permanent opphold. Veileder T-1450 Planlegging av fritidsbebyggelse.

Fritidsbebyggelse skiller seg fra utleiehytter og fritidsboliger som drives i kommersiell sammenheng, jf. omtalen av slike boliger under «Fritids- og turistformål».

(...)

Administrasjonen vurderer at KPA gjennom formålet «Fritids- og turistformål» forutsetter at arealet skal benyttes til utleiehytter, overnattingsanlegg, turistvirksomhet o.l. i som drives i en kommersiell sammenheng. Fritidsbebyggelse skiller seg fra dette og anses ikke å være i tråd med KPAs arealformål, og er dermed ikke i tråd med «overordnet plan».

Administrasjonen vurderer så om regulering av fritidsboliger omfattes av vedlegg I nr. 25 «nye bolig- og fritidsboligområder».

Det anses på det rene at reguleringsplanens felt BAA1-5 er å anse som et nytt område for fritidsbebyggelse og ordlyden i KU-forskriften § 6 bokstav b, vedlegg I pkt. 25, indikerer KU-plikt for reguleringsplanen. Imidlertid ble det i forbindelse med revisjonen av forskriften i 2017 i høringsnotatet fra departementene uttalt at regulering av hyttefelt og nye boligområder ble tatt inn i vedlegg I for å fange opp regulering av større områder til utbyggingsformål i strid med

kommuneplan.¹ Administrasjonen viser videre til Kommunal- og moderniseringsdepartementets veileder «Konsekvensutredninger for planer etter plan- og bygningsloven» hvor følgende fremgår om «Nye bolig- og fritidsboligområder» s. 40-41:

Bestemmelsen presiserer ikke hva, eller hvor stort et «område» er, og det er stilt spørsmål ved hvor grensen går for når KU-kravet inntreffer i ulike tilfeller. I forskriften av 2014 (§ 2 bokstav b) var størrelseskriteriet satt til 15 dekar. Med bakgrunn i tidligere bestemmelser, hva som ble sagt ved lovendringene i 2017 (Prop. 110 L (2016-2017)), og sagt i høringsnotatet ved revisjonen av forskriften i 2017, legges det til grunn at i bestemmelsen er det ment nye områder for bolig- og fritidsboliger av en viss størrelse. Departementet mener derfor at 15 dekar kan være et passende utgangspunkt for hva som kan defineres som et område på en viss størrelse. Ettersom det ikke er angitt noen størrelsesgrense i forskriften, vil ikke grensen som er avledet av tidligere forskrift og forarbeidene til siste lovendring, være absolutt, men må vurderes i den enkelte plansak. En slik konkret vurdering vil kunne innebære at også utbygging av områder under 15 dekar kan falle inn under bestemmelsen dersom for eksempel viktige naturverdier blir negativt påvirket. Bestemmelsen gjelder både ved områderegulering og detaljregulering av slike områder. Det understrekes at bestemmelsen kun gjelder regulering som ikke er i samsvar med overordnet plan.

Slik som bestemmelsen er formulert kan den komme til anvendelse ved endring av arealformålet i en reguleringsplan fra annet utbyggingsformål til bolig eller fritidsbolig, dersom reguleringsplanen legger til rette for en mer omfattende utbygging enn hva som tidligere lå til grunn. Det forutsettes i slike tilfeller at planen er i strid med overordnet plan på vesentlige punkter, og endringen er da KU-pliktig dersom området er 15 dekar eller mer, eller dersom viktige natur- eller samfunnsverdier blir negativt påvirket. Ved utvidelse av eksisterende bolig- og fritidsboligområder, må utvidelsen i seg selv være av en viss størrelse og omfatte et område som tidligere ikke er avsatt til utbyggingsformål for at regulering kommer inn under bestemmelsen. Etablering eller regulering av mindre boligområder som ikke er omfattet av denne bestemmelsen, og som er en del av sentrumsutvikling i byer og tettsteder, vil kunne omfattes av vedlegg II nr. 10 bokstav b, dersom reguleringen vil medføre negative virkninger for miljø eller samfunn.

I første avsnitt tydeliggjøres det at hensikten med vedlegg I nr 25 er å fange opp nye områder for bolig- og fritidsboliger av en viss størrelse, og at 15 dekar er et passende utgangspunkt, men ikke absolutt. Etter en konkret vurdering kan mindre områder fanges opp dersom eksempelvis viktige naturverdier blir negativt påvirket.

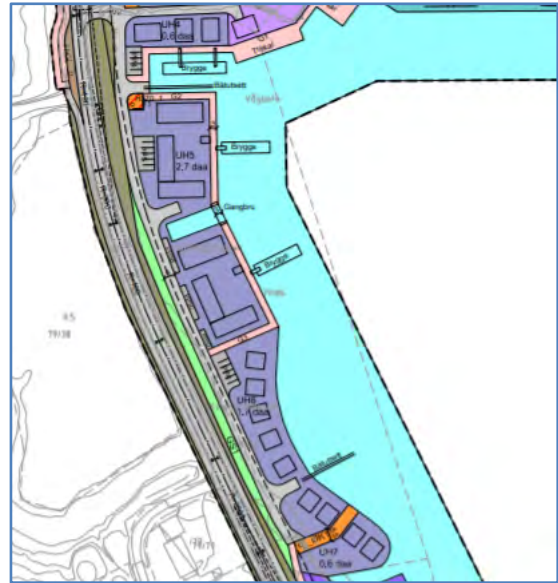
I annet avsnitt omtales videre et tilfelle som foreliggende sak. Det er her presisert at KU-plikt vil inntre ved endring av utbyggingsformål dersom reguleringsplanen legger til rette for «mer omfattende utbygging» enn hva som lå tidligere til grunn dersom området er 15 dekar eller mer, eller dersom viktige natur- eller samfunnsverdier blir negativt påvirket.

I forhold til størrelseskriteriet (15 dekar) viser administrasjonen til utsnitt plankart av ny plan (1914) og gammel plan (1742) nedenfor hvor hyttefeltene fremgår. Feltene regulert til fritidsbebyggelse er på totalt 5,9 dekar (daa) i ny plan. I gammel plan er tilsvarende område regulert til formålet «utleiehytter», og utgjør totalt 5 daa (felt UH5-7). Hyttefeltet er dermed noe større i ny plan. I begge planer kommer areal til vei, parkering, gangareal mm. i tillegg. Etter veilederen legger vi til grunn at utvidelsen må være 15 daa eller mer for at det skal inntre KU-plikt på dette grunnlag. I dette tilfellet er utvidelsen langt mindre og dermed innenfor 15 daa som er nevnt i veilederen.

¹ Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Klima- og miljødepartementet *Høring av forslag til forskrift om konsekvensutredninger* s. 10
https://www.regjeringen.no/contentassets/7e08479d3c6f4cc089d791dacad24965/hoeringsnotat_forslag_forskrift_konsekvensutredninger.pdf

Utsnitt plankart, plan 1914, hyttefelt er markert med stripet gul/oransje

Utsnitt plankart, plan 1742

KU-plikt kan etter veilederen likevel inntre dersom viktige natur- eller samfunnsverdier blir negativt påvirket. Området ligger i strandsonen hvor det etter pbl. § 1-8 skal tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser. Administrasjonen legger til grunn at beliggenhet i strandsonen ikke i seg selv er tilstrekkelig. I forbindelse med planprosessen har det blitt gjennomført oppstartsvarsling og høring/offentlig ettersyn uten at det har kommet frem opplysninger om særskilt viktige natur- eller samfunnsverdier. Regulert fritidsbebyggelse ligger langs fylkesveien. Store deler av denne veistrekningen ligger på fylling og underbygger at arealet ikke er viktig i dette henseende. Administrasjonen finner at viktige natur- eller samfunnsverdier ikke kan anses å bli negativt påvirket.

På denne bakgrunn har administrasjonen kommet til at det ikke foreligger KU-plikt etter KU-forskriften § 6 bokstav b, vedlegg I punkt 25.

KU-forskriften § 8 stiller krav om KU for reguleringsplaner for tiltak i vedlegg II dersom den kan få vesentlige virkninger etter § 10. Vedlegg II lister opp en rekke ulike tiltak. Planen vil kunne bli omfattet av pkt. 2 a) (Mineraluttak) og pkt. 12 b) (Lystbåthavner) og c) (Feriebyer, hotellkomplekser utenfor bymessige områder og tilknyttet utbygging) dersom punktene tolkes i sin videste forstand og det gjøres derfor en vurdering av planen opp mot §10.

Dersom planen kan få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn etter kriteriene i § 10 vil planen være KU-pliktig. Departementet har utgitt egen veileder for vurdering etter kriteriene i §10. Administrasjonen har brukt veilederen som utgangspunkt for vår vurdering.

Administrasjonen kan ikke se at planens egenskaper, jf. §10 annet ledd, vil få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn. Høyde på ny bebyggelse vil i hovedsak være tilsvarende eksisterende bebyggelse i nærområdet på 1-2 etasjer. En mindre del av planen (område BH1-3) muliggjør bygg med 3 etasjer. Bebyggelse vil ligge lavt i terrenget. Tiltaket i seg selv forutsetter ikke omfattende bruk av naturressurser. Avfallsproduksjon og utslipp vil være begrenset og det foreligger VAO-rammeplan godkjent av kommunen. Administrasjonen vurderer at planen ikke vil skape risiko for alvorlige ulykker og/eller katastrofer. Det er ikke særlig sårbar offentlig infrastruktur eller offentlige bygg som skoler i nærheten av planområdet.

Administrasjonen kan ikke se at planens lokalisering og påvirkning på omgivelsene, jf. §10 tredje ledd, vil få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn. Det er gjort sjekk opp mot miljødirektoratets kartgrunnlag «Naturbase».

Planområdet vil ikke være omfattet av bokstav a) jf. tredje ledd, med unntak av «prioriterte arter» som er sammenfallende med «truede arter» i dette tilfellet. Det vises til vurdering gjort i neste avsnitt.

Under bokstav b) gjør følgende tema seg gjeldende for en nærmere vurdering; «truede dyrearter», «særlige viktige friluftsområder» og «reindrift». I Naturbase finner man enkeltregistreringer av noen arter av særlig stor forvaltningsinteresse og som er truet. Grønnfink, vurdert som sårbar i Norsk rødliste, er funnet i området. Det vurderes at denne arten i all hovedsak bruker området på innsiden av veien, og i større sammenheng. Planforslaget vurderes ikke å påvirke viktige områder for arten i særlig grad. Det er store likeartede leveområder i umiddelbar nærhet. På eksisterende industriområde er det registrert fiskemåke (sårbar), og makrellterne (sterkt truet). Ingen av artene er registrert hekkende i området. I Artsobservasjoner er det en rekke observasjoner av de vanlig forekommende sjø- og vade- og andefuglene i området, og det må antas at vågen generelt brukes av disse artene. Fjæresonen er kort i området, og preget av fyllinger, og vurderes å ha begrenset verdi for tilstedeværende arter. Det finnes uforstyrret fjære av bedre kvalitet i umiddelbar nærhet. Det er gjort en observasjon av ringsel som ansees kuriøs og uten betydning.

Deler av planområdet og tiltaket vil komme innenfor areal som er kartlagt som svært viktig friluftslivsområde. Det må antas at det først og fremst er havet og vågen som er kartlagt som svært viktig og ikke selve fjæra. Tiltaket skal i hovedsak bygges på tidligere industriområde og langs fylling for fylkesvei. Dette er areal som vil ha begrenset verdi for friluftsliv. Mesteparten av arealet i planen vil være tilgjengelig for allmenheten.

Administrasjonen har vurdert at planen ikke vil få vesentlige virkninger for reindrifta da turistanlegget og fritidsbebyggelsen i all hovedsak er plassert under fylkesveien helt nede i fjæra, med unntak av felt BN3 som er plassert på oversiden av vei. Det umiddelbare nærområdet er allerede bebyggt. Statsforvalter og Sametinget har ikke fremmet innsigelse av hensyn til reindrift.

Under bokstav c) vil *Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen* være aktuell for denne planen. Retningslinjen er tydelig på at i områder med mindre press og mye tilgjengelig strandsoner, kan det i større grad godkjennes tiltak. Troms og Finnmark fylke ligger i sone for områder med mindre press på arealene. Administrasjonen understreker at gjeldende planområde er avsatt i KPA til utbygging.

Bokstav d) vil ikke gjøre seg gjeldende da område er avsatt til utbygging i KPA.

Bokstav e) vil ikke gjøre seg gjeldende. Administrasjonen har ikke kjennskap til at området har overskredet fastsatte miljøkvalitetsstandarder.

Bokstav f): Planen kan ikke vurderes å føre til potensielle alvorlige konsekvenser for befolkningens helse.

Bokstav g): Planen vil ikke føre til vesentlig forurensning eller klimagassutslipp.

Bokstav h): Det er blitt gjennomført ROS-analyse som konkluderer med sikkerheten mot naturfare er tilstrekkelig.

Administrasjonen vurderer at planen ikke vil få vesentlige virkninger etter vurderingskriteriene i §10 jf. fjerde ledd. Virkningene av planen kan ikke sies å være av en slik intensitet og

kompleksitet at de kan føre til alvorlige konsekvenser naturmiljø eller samfunn. Det vil være mulig å reversere eller begrense virkningene av tiltaket.

Basert på ovenstående gjennomgang av kriteriene i §10 kan ikke administrasjonen se at planen vil få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn. Det er dermed ikke krav om KU-utredning i henhold til KU-forskriften § 8.

På denne bakgrunn er administrasjonens konklusjon at reguleringsplanen ikke er underlagt krav om konsekvensutredning.

4.2. Krav til begrunnelse for vurdering av KU-plikt

Det er i klagen anført at det foreligger en feil ved at det ikke er gitt en begrunnelse for vurdering av KU-plikt.

KU-forskriften § 11 tredje ledd:

Ansvarlig myndighets beslutning av om planen kan få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn, skal begrunnes. Begrunnelsen skal fremgå av varsel og kunngjøring om oppstart av planarbeidet og ved utleggelsen av planforslaget til offentlig ettersyn.

Bestemmelsen krever at begrunnelse for beslutning om planen kan få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn, altså om planen utløser KU-plikt, skal fremgå av kunngjøring og varsel om oppstart samt ved utleggelse av planforslaget til offentlig ettersyn.

Det ble tatt stilling til KU-plikt i oppstartsmøtereferatet fra møtet den 14.02.2019, men det ble ikke gitt en skriftlig begrunnelse. Skriftlig begrunnelse fremgår videre ikke av varsel om oppstart av 27.03.2019 eller ved utleggelse av planforslaget til offentlig ettersyn. Det anses på det rene at kravet til begrunnelse i KU-forskriften § 11 tredje ledd ikke er oppfylt. Administrasjonen understreker likevel at KU-krav ble vurdert av kommunen og forslagstiller i forbindelse med oppstart, og i oppstartsmøtet ble det konkludert med at planen ikke var KU-pliktig. Videre viser vi til vurderingen av KU-plikt som fremgår ovenfor og hvor konklusjonen er at planen ikke er KU-pliktig. På denne bakgrunn vurderer administrasjonen at den manglende begrunnelsen i tidligere fase av plansaken ikke har fått betydning for resultatet i saken.

4.3. Krav til sakens opplysning

I klagen er det videre anført at dersom det ikke foreligger KU-plikt må saken opplyses bedre før vedtak kan fattes. Iht til tolkning av Grunnloven § 112 skal miljøhensyn vurderes grundig.» Dersom et tiltak ikke faller inn under kriteriene i KU-forskriften, men likevel nærmer seg tersklene for å utløse krav om KU taler dette for at utredningskravet skjerpes tilsvarende. Det er videre vist til at det eneste spor utredning av hyttebebyggelse er at kommunen i saksframlegget ikke egentlig ønsker hytter. Det foreligger ingen systematisk vurdering av fordeler/ulempes med hyttebyggingen. Videre stilles det spørsmål ved om den massive motstanden mot tiltaket fra lokalsamfunnet er tilstrekkelig belyst.

Administrasjonen er ikke uenig i at utredningskravene kan bli høyere dersom saken nærmer seg tersklene for krav konsekvensutredning. Vi legger imidlertid til grunn at spørsmålet er om kravet i forvaltningsloven § 17 om at saken skal være så godt opplyst som mulig er overholdt.

Klagerne hevder at fordeler og ulemper med hyttebyggingen ikke er tilstrekkelig vurdert. Det er uklart hvilke forhold klagerne mener ikke er tilstrekkelig belyst. En rekke forhold er vurdert i saksframlegget og planbeskrivelsen. Administrasjonen kan ikke se at det er momenter i saken som ikke er tilstrekkelig utredet.

Når det gjelder den lokale motstanden mot fritidsbebyggelse viser administrasjonen til at det fremgår av saksframlegget til planvedtaket at det i naboskapsmøtet ved oppstart av planarbeidet og i forhåndsmerknader ble uttrykt skepsis og negativ holdning til økt fritidsbebyggelse i Kvaløyvågen. Videre er det fremmet nabomerknader som er negative til fritidsbebyggelse. Disse er det referert til og vurdert i saksframlegget. Administrasjonen vurderer at motstanden mot tiltaket er tilstrekkelig belyst i saken i tråd med forvaltningsloven § 17.

I klagen er det videre anført at utredningskravene suppleres av naturmangfoldloven (nml.) § 7 som krever at vurdering av loven §§ 8-12 skal fremgå av beslutningen og det er stilt spørsmål ved om det er tilstrekkelig at vurderingen er utført av utbygger i planbeskrivelsen.

Vurderingen av nmfl. § 8-12 fremgår av forslagstillers planbeskrivelse. Spørsmålet er om kravet om at vurderingen av nmfl. § 8-12 skal fremgå av *beslutningen* iht. § 7 er ivaretatt.

Administrasjonen viser til at formålet med naturmangfoldloven etter § 1 er at

at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.

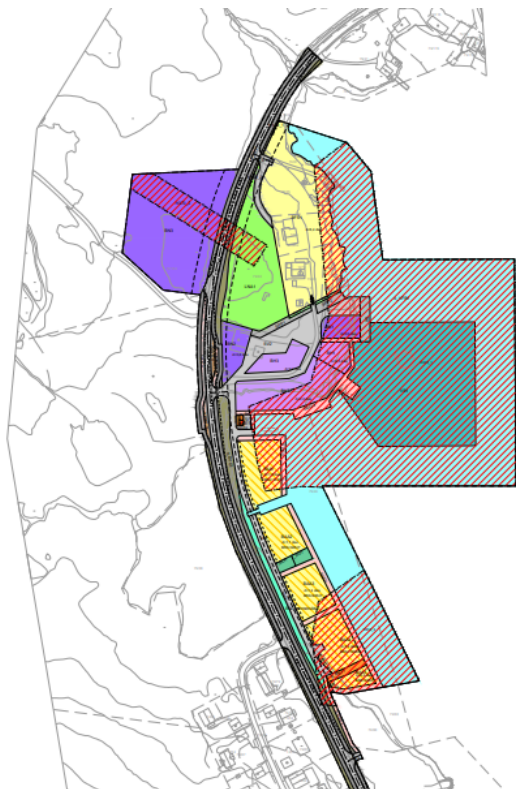
Loven stiller krav til saksbehandlingen i blant annet reguleringsprosesser, herunder i nml. § 7:

Prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når et forvaltningsorgan tildeler tilskudd, og ved forvaltning av fast eiendom. Vurderingen etter første punktum skal fremgå av beslutningen.

I siste setning fremgår det at vurderingen av nmfl. §§ 8-12 skal fremgå av «beslutningen». Ordlyden gir ikke et klart svar på om vurderingen må fremgå andre steder enn planbeskrivelse, men kan tyde på at vurderingen må fremgå av kommunens saksframlegg eller andre egne vurderinger. I forarbeidende, Ot.prp. nr. 52 (2008-2009) s. 378, fremgår det at «begrunnelsen for offentlige myndighetsbeslutninger skal vise hvordan prinsippene er kommet inn i den konkrete saken og hvilken vekt de er tillagt, jf. *annet punktum*.». Sivilombudet synes i sak 2018/1219 å legge til grunn at det forvaltningsorgan som skal fatte vedtak må foreta selvstendige vurderinger og at det ikke er tilstrekkelig å vise til redegjørelse fra andre instanser.

Administrasjonen finner det ikke helt klart om det er tilstrekkelig at vurderingen etter nml. § 8-12 kun fremgår av planbeskrivelsen. Vi vurderer imidlertid at eventuell feil på dette grunnlag kan repareres ved underinstansbehandlingen av klagen. Administrasjonen v/enhet Klima, miljø og landbruk har i forbindelse med klagesaken derfor foretatt en egen vurdering av nml. § 8-12 og denne er i sin helhet tatt inn her:

Vurdering naturmangfold – konsekvenser av plan 1914 Kvaløyvågen reiselivsareal og fritidsbebyggelse

Kvaløyvågen ligger nord på Kvaløya. Avstanden til Tromsø sentrum er 34 km. Planområdet er beliggende i strandsonen helt inne i Vågbotn. Utstrekningen på planområdet er omlag 800 m. Av dette er ca. 50 m strandlinje langs eksisterende boliger. Om lag 250 m er vegfylling der fylkesvegen krysser Kvanntodalskjosen.

Revidert planforslag har et areal på ca. 86 daa. Planen er avgrenset i forhold til de områder som skal endre planformål og utforming med fritidsbebyggelse, areal til annen næring, omkringliggende adkomstareal/parkeringsareal og teknisk infrastruktur.

Planområdet omfatter landareal som i dag er boligtomter, samt noen hundre meter som i hovedsak er eksisterende steinfylling i sjø. Det planlegges utfylling i sjø eller etablering av kai / bebyggelse langs store deler av fjæra, unntatt langs eksisterende småhusbebyggelse i nord.

§ 8 kunnskapsgrunnlag

Det skal fremgå hva som finnes av naturmangfold. Vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet. Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk og samspill med naturen, herunder samisk bruk, som og som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet

Vurdering:

Kunnskap om området er hentet fra Naturbase Kart, artsobservasjoner.no, og Miljødirektoratets database for sensitive artsdata.

Det er ikke registrert utvalgte eller viktige naturtyper i eller i tilknytning til planområdet. I Naturbase finner man enkeltregistreringer av noen arter av særlig stor forvaltningsinteresse. Grønnfink – vurdert som Sårbar i Norsk rødliste er funnet i området, det vurderes at denne arten i all hovedsak bruker området på innsiden av veien, og i større sammenheng. Planforslaget vurderes ikke å påvirke viktige områder for arten i særlig grad. Det er store likeartede leveområder i umiddelbar nærhet.

På eksisterende industriområde er det registrert fiskemåke – Sårbar, og makrellterne – sterkt truet. Ingen av artene er registrert hekkende i området. I Artsobservasjoner er det en rekke observasjoner av de vanlig forekommende sjø- og vade- og andefuglene i området, og det må antas at vågen generelt brukes av disse artene. Fjæresonen er kort i området, og preget av fyllinger, og vurderes å ha begrenset verdi for tilstedeværende arter. Det finnes uforstyrret fjære av bedre kvalitet i umiddelbar nærhet.

En observasjon av ringsel ansees som kuriøs og uten betydning.

Det er ikke registrert sensitive arter som antas påvirket av planforslagets konsekvenser. Området er ikke NiN-kartlagt.

§9 føre-var prinsipp

Når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Foreligger en risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet, skal ikke mangel på kunnskap brukes som en begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak.

Vurdering

Kunnskapsgrunnlaget om området og tilknyttede områder synes godt nok for vurdering, slik at prinsippet ikke kommer til anvendelse.

§10 økosystemtilnærming og samlet belastning

En påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for.

Vurdering

En fremtidig bruk av området som beskrevet i planen vil bety større tilstedeværelse av mennesker og aktivitet, og svakt reduserte naturkvaliteter. Området vurderes ikke å ha noen sentral funksjon for tilstedeværende arter, og erstatningsområder finnes i umiddelbar nærhet. Den samlede belastningen på arter og økosystemer vurderes derfor til å bli liten, og akseptabel. Måsefugl og noe sjøfugl kan man anta at vil fortsette å oppholde seg i området.

Det er i dag åpent mellom sjøen og den lille kjosen nord for eksisterende boligfelt på oversiden av vegen, og dette er en uhindret korridor for trafikk av fugl som bruker kjosen og de små våtmarksområdene bak. Verdien av denne korridoren vil bli noe redusert ved en naust / hytterekke, men det er av verdi at kjosen beholdes urørt.

§11 kostnadene ved miljøforringelse bæres av tiltakshaver

Tiltakshaver skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets skade og karakter

Vurdering

Det påregnes at vanlige metoder brukes ved gjennomføring av arbeidet, med de krav om miljøhensyn som andre regelverk legger på anleggsaktiviteten.

En økt aktivitet i området generelt kan føre til generell negativ påvirkning på tilstedeværende arter, og tiltakshaver bør tilrettelegge informasjon for å orientere turister og øvrige turgåere om bruk- og vern av fjell, øyer- og holmer i nærområdet, samt almene regler for ferdsel og bruk av natur. Den naturlige fjæra rett sør for planområdet bør holdes uopparbeidet.

§12 miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

For å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet skal det i utgangspunktet i slike driftsmetoder og slik teknikk og lokalisering som, ut fra en vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av mangfoldet og økonomiske forhold, gir de beste samfunnsmessige resultater

Vurdering

Som over – det påregnes at vanlige metoder brukes ved gjennomføring av arbeidet, med de krav om miljøhensyn som andre regelverk legger på anleggsaktiviteten

Administrasjonen vurderer etter dette at det er foretatt en tilstrekkelig vurdering av naturmangfoldet etter nml. § 7, jf §§ 8-12. Videre fremkommer det ikke av vurderingen forhold av betydning for administrasjonens anbefaling.

4.4. Reindrift og konsultasjonsplikt

I klagen er vist til at reindrift og landbruk kan ha rettigheter i arealene. Inngrep i slike rettigheter kan kreve en forholdsmessighetsvurdering etter EMK P-1-1 og etter omstendighetene også ekspropriasjon. I sameloven kap. 4 er det stilt krav om konsultasjoner og det argumenteres for at det foreligger plikt til å konsultere samiske interesser.

Sameloven kapittel 4 om konsultasjoner ble tilføyd ved lovvedtak i 2021 og trådte i kraft den 1.7.2021. Bestemmelsene i kapittelet gjelder etter § 4-1 blant annet «beslutninger eller tiltak som vil kunne påvirke samiske interesser direkte». Administrasjonen legger til grunn at vedtak av reguleringsplaner omfattes av bestemmelsene i kapittel 4. Planoppstart ble annonsert i 27.03.2019 og dermed før disse reglene trådte i kraft. Vedtaket av reguleringsplanen ble gjort etter ikrafttreddelsen og det er ikke gitt overgangsbestemmelser. Vi legger derfor til grunn at bestemmelsene kommer til anvendelse for planvedtaket.

Det er ikke foretatt konsultasjoner i saken og spørsmålet i det videre er om det foreligger plikt til konsultasjon og eventuelt hvem kommunen skulle konsultert med.

For blant annet Sametinget er det i sameloven § 4-2 fastsatt rett til konsultasjon:

I saker nevnt i § 4-1, har Sametinget og andre representanter for berørte samiske interesser rett til å bli konsultert.

Sametinget har imidlertid innsigelsesadgang etter plan- og bygningsloven § 5-4 og det er for slike saker fastsatt i sameloven § 4-1 at bestemmelsene om konsultasjon ikke gjelder i plansaker. Det er dermed ikke plikt til å konsultere Sametinget. Vi bemerker imidlertid at Sametinget har hatt saken på høring.

Reguleringsområdet ligger innenfor Kvaløy reinbeitedistrikt og spørsmålet er om det foreligger plikt til å konsultere distriktet.

Konsultasjonsplikt for kommunen avgjøres etter sameloven § 4-4 første ledd:

Fylkeskommuner og kommuner har plikt til å konsultere representanter for berørte samiske interesser i saker om lokale forskrifter og andre beslutninger eller tiltak som vil kunne påvirke samiske interesser direkte.

Lovteksten oppstiller konsultasjonsplikt dersom tiltaket «vil kunne påvirke samiske interesser direkte». Vi viser i den sammenheng til Kommunal- og moderniseringsdepartementets *Veileder for kommuner og fylkeskommuner om konsultasjoner med samiske interesser*. Under kap 3.4.1 «Representanter for berørte samiske interesser» fremgår det at

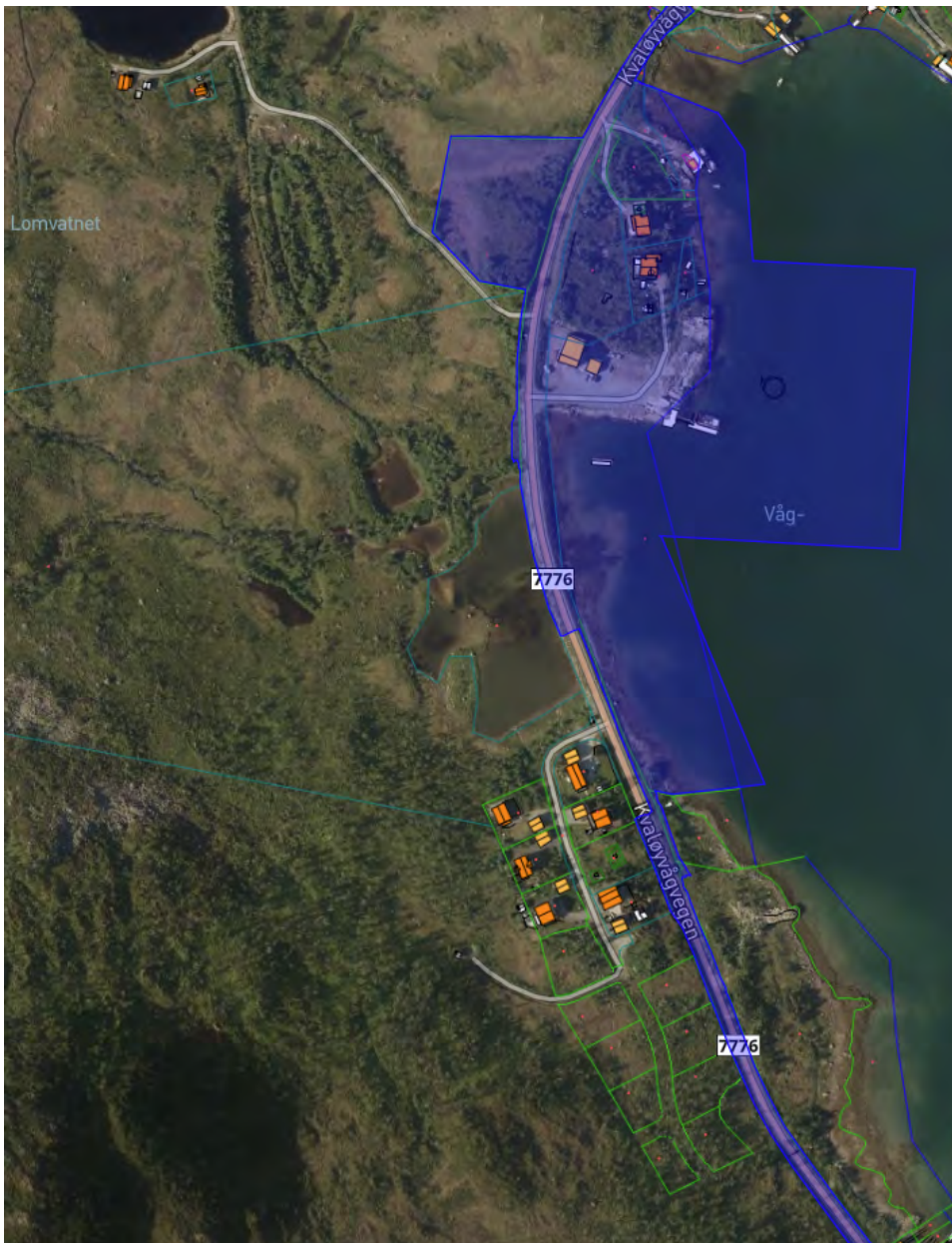
Det avgjørende for om representanter for en samisk interesse er konsultasjonsberettiget, er om den samiske interessegruppen de representerer, kan bli direkte berørt av tiltaket. Med andre ord må det være en sammenheng mellom det aktuelle tiltaket og de som kan bli direkte berørt.

Som nevnt ligger reguleringsområdet innenfor Kvaløy reinbeitedistrikt og er i Kommunekart delvis innenfor område som er markert «Vinterbeite», «Vårbeite» mm. Videre er det i høringsuttalelsen av 22.10.2021 fra Sametinget opplyst at det er

reintrekk til og fra Kvaløyvågfjellet rett vest for planområdet. Reinen bruker området hele året og tilleggsfores i tilgrensende områder om vinteren. Utbygging av et stort antall fritidsboliger i et område der reinen beiter og trekker forbi, er i utgangspunktet problematisk.

Overnevnte gir en indikasjon på at reindriftsinteresser kan bli berørt av reguleringsplanen på en slik måte at det foreligger konsultasjonsplikt.

På den annen side er store deler av planområdet allerede bebygd eller sterkt berørt av bebyggelse og veier. Planområdet ligger for en stor del i sjøareal. Vi viser til flyfoto nedenfor.

Flyfoto med markering av planområdet.

Videre er tilsvarende areal omfattet av plan 1742, Detaljregulering for reiselivsanlegg i Kvaløyvågen, eiendommen 79/2 mfl., vedtatt 24.04.2013. Denne planen åpner grovt sett for bygging i samme utstrekning som ny plan. Dette tilsier at den nye reguleringsplanen i liten grad vil kunne påvirke reindriftsinteresser i større utstrekning enn hva tidligere plan åpnet for.

Som nevnt innledningsvis i saksframlegget har vi i administrasjonen blitt oppmerksom på at Kvaløy reinbeitedistrikt ikke var blitt underrettet om saken. Dette ble derfor gjort i brev av 9.11.2022. I brevet ble det videre tilbudt møte med kommunen. Kommunen har etter dette ikke mottatt klage eller henvendelse i saken fra reinbeitedistriktet. Når distriktet ikke har kommet med tilbakemelding vurderer administrasjonen at dette tilsier at samiske interesser ikke blir berørt på en slik måte at det foreligger en plikt for kommune til å konsultere reinbeitedistriktet.

For øvrig har ikke Statsforvalteren i sin høringsuttalelse av 12.10.2021 nevnt reindrift eller konsultasjon etter sameloven. Sametinget har i sin høringsuttalelse av 22.10.2021 til reiselivsanlegget ikke nevnt konsultasjonsplikt.

Administrasjonens konklusjon er at reinbeitedistriktets interesser ikke blir berørt på en slik måte at det foreligger konsultasjonsplikt etter sameloven § 4-4 første ledd.

Vi kan ikke se at det er andre samiske interesser som kan være aktuell for konsultasjonsplikt.

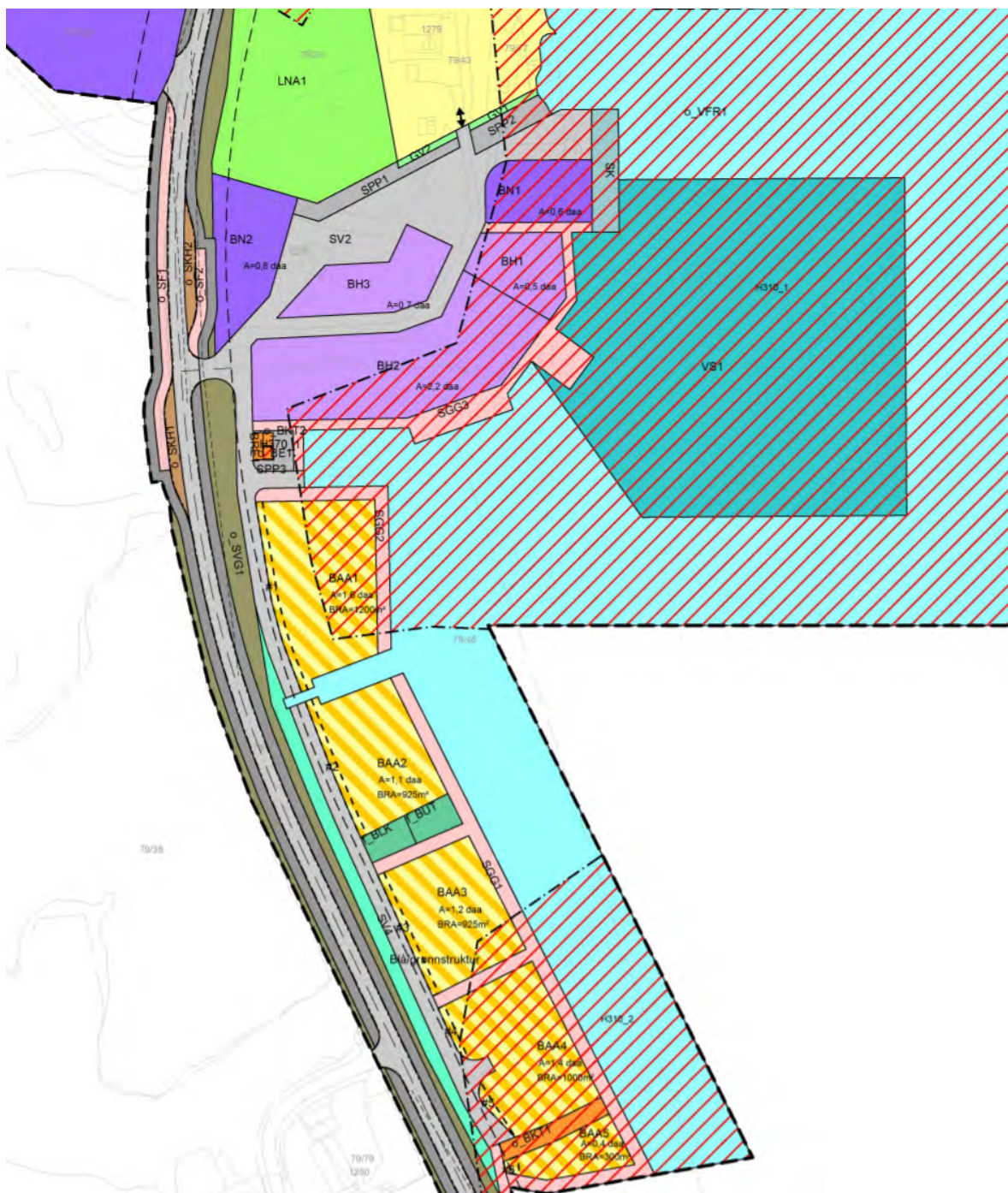
4.5. Formålsendring fra næring til fritidsboligbebyggelse anses ikke som en mindre endring.

Det er i klagen anført at formålsendring fra næring til fritidsbebyggelse ikke kan anses som en mindre endring.

Administrasjonen tolker dette dithen at endringen i arealformål i dette tilfellet ikke kan foretas etter såkalt endring etter forenklet prosess med hjemmel i pbl. § 12-14 annet ledd (tidligere mindre endring). Til dette bemerker vi at det ikke er gjennomført en forenklet prosess, men «full» prosess der det er utarbeidet en ny reguleringsplan.

4.6. Lovtolking/rekkefølgekravet

I klagen er det stilt spørsmål ved om pbl. § 12-7 nr.10 gir hjemmel for rekkefølgekravene. Administrasjonen forstår det slik at det stilles spørsmål rundt rekkefølgebestemmelse i V annet og fjerde kulepunkt. Disse bestemmelsen stiller vilkår om utbygging av andre deler av reguleringsplanen ved oppføring av fritidsbebyggelsen som planen åpner for i felt BAA1-5.

Utsnitt plankart

Bestemmelsen i V annet kulepunkt gjelder BAA3-5 og lyder slik:

Før det gis igangsetingstillatelse for felt BAA3, BAA4 og BAA5 må det foreligge brukstillatelse for tiltak på felt BH1.

Rekkefølgekravet angir at det ikke kan gis tillatelse til å igangsette byggearbeid innenfor feltene BAA3, BAA4 og BAA5, som i plankart og bestemmelser er regulert til «fritidsbebyggelse og/eller hotell og overnatting» før det foreligger brukstillatelse til byggetiltak innenfor BH1. BH1 er regulert til «hotell/overnatting». Intensjonen med bestemmelsen er at det ikke skal startes bygging av fritidsboliger innenfor feltene før det er oppført og gitt brukstillatelse til hotell/overnattingsbygg.

Bestemmelsen i V fjerde kulepunkt gjelder BAA1-2 og lyder slik:

Før det gis brukstillatelse for tiltak innenfor BAA1 og BAA2, må det er foreligge brukstillatelse for tiltak på felt BN1 og VS1.

Rekkefølgekravet angir at det ikke kan gis brukstillatelse til tiltak, herunder fritidsboliger, innenfor feltene før det er oppført og gitt brukstillatelse til næringsbebyggelse innenfor BN1 og småbåthavn innenfor VS1.

Rekkefølgekravene nevnt over er ment å gi en utbyggingsrekkefølge og intensjonen er at det ikke skal tas i bruk noen fritidsboliger før det er etablert overnattingsbygg eller næringsbygg/småbåthavn.

Det er i pbl. § 12-7 nr. 10 gitt hjemmel til rekkefølgekrav. Bestemmelsen lyder slik:

I reguleringsplan kan det i nødvendig utstrekning gis bestemmelser til arealformål og hensynssoner om følgende forhold:

(...)

10. krav om særskilt rekkefølge for gjennomføring av tiltak etter planen, og at utbygging av et område ikke kan finne sted før tekniske anlegg og samfunnstjenester som energiforsyning, transport og vegnett, sosiale tjenester, helse- og omsorgstjenester, barnehager, friområder, skoler mv. er tilstrekkelig etablert,

Etter bestemmelsen kan det i nødvendig utstrekning gis krav om særskilt rekkefølge for gjennomføring av tiltak etter planen. Administrasjonen vurderer at det er nettopp det som er gjort i annet og fjerde kulepunkt. Rekkefølgekravene er stilt for å sikre etablering av næringsvirksomhet og reiselivsanlegg når planen åpner for fritidsbebyggelse, og administrasjonen vurderer at begrunnelsen er saklig og i tråd med plan- og bygningslovens formål i § 1-1, jf. § 3-1. Administrasjonen finner at pbl. § 12-7 nr. 10 gir hjemmel til rekkefølgekravene.

I klagen er det videre vist til at kommunens politikere må være tydelig innforstått med de praktiske og juridiske konsekvenser av rekkefølgekravene. Utbygger vil kunne søke dispensasjon fra disse. Rekkefølgekravet slår først inn ved 32 hytter og at det kan bygges ytterligere 25 hytter etter at reiselivsbygget er påbegynt. Videre vil hytte bli stående uavhengig av om reiselivsvirksomheten holdes gående eller ikke.

Til dette vil administrasjonen bemerke at det er relativt strenge vilkår for dispensasjon etter pbl. § 19-2. Herunder er det krav for å innvilge en dispensasjon at hensynet (intensjonen) bak rekkefølgekravet ikke blir «vesentlig tilsidesatt». Det kan derfor på ingen måte legges til grunn at det vil bli gitt dispensasjon fra rekkefølgekravene. For øvrig har kommunen strammet inn praksisen for å gi dispensasjoner. Når det gjelder innslagspunkt for rekkefølgekravene viser vi til gjennomgangen av rekkefølgekravene ovenfor og at intensjonen er at det ikke skal tas i bruk noen fritidsboliger før det er etablert overnattingsbygg eller næringsbygg/småbåthavn. Det er imidlertid riktig at det ikke foreligger noen plikt til å holde reiselivsvirksomheten gående. Hyttene vil naturligvis bli stående selv om virksomheten skulle opphøre.

4.7. Utsatt iverksetting

Kommunestyret vedtok ved behandlingen av saken den 28.09.2022 utsatt iverksetting til lovlighetskontrollen er gjennomført.

Administrasjonen finner ikke grunn til å ta dette spørsmålet opp til ny vurdering og anbefaler at utsatt iverksetting videreføres.

5. Konklusjon

Administrasjonen anbefaler at lovlighetsklagen ikke tas til følge. Saken oversendes til Statsforvalteren i Troms og Finnmark.

6. Vedtakskompetanse

Kommunestyret

Vedlegg

Plan 1914 - Kvaløyvågen reiselivsanlegg og fritidsbebyggelse

Saksprotokoll KST sak 112/22, Plan 1914 - Kvaløyvågen reiselivsanlegg og fritidsbebyggelse, 31.08.2022

Innspill til lovlighetskontroll .pdf

22_13911-1 Lovlighetsklage Kvaløyvågen reiselivsanlegg Plan 1914 1142715_2_1

Plan 1914 - Kvaløyvågen reiselivsanlegg og fritidsbebyggelse - Underretning om endelig vedtak til reinbeitedistriktet

Oppstartsvarsel

Vurdering naturmangfold Kvaløyvågen